

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Institutiones Canonicae

Schnorrenberg, Anno

Coloniae, 1740

§. 5. De susceptione Eucharistiæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62040](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62040)

R. Sicut divinitas verbi DEI una est, quæ totum implet mundum, ita licet multis locis & innumerabilibus diebus illud consecratur corpus, non sunt tamen multa corpora Christi, neque multi calices: sed unum corpus Christi & unus Sanguis cum illo quod sumpsit in utero Virginis, & quod dedit Apostolis. *Cir. can. quid sit.*

Quæres octavo. An sit Christus semper integer?

R. Quotidiè ipse comeditur & bibitur in veritate: sed integer & vivus, atque immaculatus manet. *Cir. can. quid sit.*

Quæres nono. An Christus sit in loco?

R. Corpus Christi non circumscribitur loco: quia non est tantus locus, quin in minori esse possit: sed ubicunque est pars, sive dicas pars speciei, totum corpus est, sive pars corporis Christi, id est pes, manus, totum corpus est. *Can. ubi pars. 78. de Consecrat. dist. 2. junct. Gloss.*

Quæres decimo. An omnia membra mixta sint, ut ubi est caput, ibi mixti pes & manus?

R. Negativè sed ubi pars, ibi totum, quia non majorem occupat locum quam pars, & e converso, cum sit quasi

Spirituale. *Gloss. in cit. Can. ubi pars.*

Quæres undecimo. Annon Christus visibilis sit præsens?

R. Est ipse visibilis præsens, & non est ipse, ipse invisibiliter, non ipse visibiliter. *Can. non hoc. 45. de Consecr. dist. 2. Caro carnis, & Sanguis Sacramentum est Sanguinis: carne & Sanguine utroque invisibili, intelligibili, Spirituali, significatur visibile D. N. J. C. corpus palpabile, plenum gratiâ omnium virtutum, & Divinâ Majestate. Can. hoc est. 48. de Consecr. dist. 2.*

Quæres duodecimo. Quomodo accidentia in Sacramento existunt?

R. Manet ponderositas cum accidentibus aliis, & tamen nihil est ibi ponderosum. In his omnibus cedit natura miraculo, & virtus supra consuetudinem operatur. *Gloss. in Can. si per negligentiam. 28. de Consecr. dist. 2. Quid quæris naturæ ordinem in Christi corpore, cum præter naturam sit ipse partus ex Virgine. Can. revera. 69. de Consecr. dist. 2. Hinc Glossa in cit. Can. semel.*

Ut sine subjecto dependet in aëre nubes,

Et centrum terræ pelagi sustentat abyssus,

Sic vini color, & sapor est, Panis quoque pondus.

§. Quintus.

D E

Susceptione Eucharistiæ.

Quæres primo. Quot modis Eucharistiâ sumi potest?

R. D. Schmorrenberg Instit. J. Can.

R. Duobus modis manducatur Christus: uno modo Sacramentaliter, quod

N n bonis

bonis & malis competit, alio modo Spiritualiter, cum per fidem & dilectionem cooperantem accipitur. *Can. quid est. 46. de Consecr. dist. 2. junct. Gloss.*

Quæres secundò. Quæ inter dignè & indignè sumentem differentia?

R. Quomodo de dignè sumente Christus dicit: Qui manducat meam carnem, & bibit meum Sanguinem, in me manet, & ego in illo: ita de indignè sumente dicendum: quia non in me manet, nec ego in illo, & si accipit Sacramentum, acquirit magnum tormentum. *Cit. Can. quid est.* Sicut Judas, cui buccellam tradidit Dominus, non malum accipiendo, sed malè accipiendo, locum in se Diabolo præbuit; sic indignè quisque sumens Dominicum Sacramentum, non efficit, ut, quia ipse malus est, malum sit, aut quia non ad salutem accipit, nihil acceperit; corpus enim Domini & Sanguis Domini nihilominus erat in illis, quibus dicebat Apostolus: qui manducat indignè, judicium sibi manducat. *Can. sicut Judas. 68. de Consecr. dist. 2.*

Quæres tertio. An sit præceptum sumendi Eucharistiam?

R. 1mo. Non solum est præceptum Ecclesiæ sed etiam Christi, quo omnes quantumcunque perfecti, tenentur sumere Christi corpus. *Nisi manducaveritis carnem Filii hominis. Gloss. in Clement. ad nostrum. de heret.*

R. 2do. Tempus Ecclesia determinat præcipiendo: ut omnis utriusque sexus fidelis, postquam ad annos discretionis pervenerit, suscipiat reverentè ad minus in Pascha Eucharistiæ Sacramentum,

nisi forte de proprii Sacerdotis consilio ob aliquam rationabilem causam ad tempus ab hujusmodi perceptione duxerit abstinendum. *Cap. omnis utriusque. 12. de Pœnit. & remiss.*

R. 3^{io}. Qui recedunt de corpore, necessario vitæ suæ Viatico non sunt defraudandi. Et quamvis hoc Sacramentum non sit necessitatis, tamen concedendum est decedentibus etiam interditi tempore. *Cap. quod in te. 11. de Pœnit. & remiss.* Quin & publicis peccatoribus, qui à Sacra communionem detrahuntur, Viaticum de sæculo transeuntibus, si dignè pœnituerint, non negatur. *Can. Virginibus. 14. caus. 27. q. 1.*

Quæres quarto. An consilii Eucharistiæ sæpius sumere?

R. S. August. in *Can. quotidie. 13. de Consecr. dist. 2.* ait: Quotidie Eucharistiæ Sacramentum percipere nec laudo, nec vitupero: omnibus tamen Dominicis diebus communicandum suadeo & hortor: si tamen mens sine affectu peccandi sit. Interim iste Panis quotidianus est: accipe quotidie, quod quotidie tibi profit: sic vive, ut quotidie mercaris accipere. *Can. non iste. 56. de Consecr. dist. 2.*

Quæres quinto. Quale ad communionem requiritur jejunium?

R. Nullus post cibum & potum quemlibet minimum sumptum missas facere præsumat. *Can. nihil. 16. caus. 7. q. 1.* Sed Sacramenta Altaris non nisi à jejuniis celebrentur. *Can. Sacramenta. 49. de Consecr. dist. 1.* Et quamvis constet, quod quando primum Apostoli acceperunt Corpus & Sanguinem Domini, non eos

acce-

accepisse jejunos : non ideo calumniandum est universæ Ecclesiæ , quod à jejunis semper accipitur ; ex hoc enim placuit Spiritui Sancto , ut in honorem tanti Sacramenti in os Christiani prius Dominicum corpus intraret , quam cæteri cibi. *Can. liquidò. 54. de Consecrat. dist. 2.* Dies autem more Romano à medietate noctis incipit , & in medio noctis definit subsequenti. *Cap. consuluit. 24. de Offic. Judic. delegari.* Post communionem etiam non statim ad communes cibos accipiendos conveniatur. *Can. tribus. 23. de Consecr. dist. 2.*

Quæres sextò. Qualis ad communionem corporis puritas requiritur ?

R. A sordibus incontinentiæ , imò si ex turpi cogitatione vigilantis oritur illusio in mente dormientis , ita , ut quod cogitavit sciens , hoc pertulit nesciens , propter talem pollutionem à Sacro Mysterio eâ die abstinere oportet. *Can. testamentum. 1. dist. 6. 2dò.* Si Panes propositionis non poterant ab iis , qui uxores suas tetigerant comedi , quanto magis Panis ille , qui de cælo descendit , non potest ab his , qui conjugalibus paulò ante hæserè complexibus , violari atque contingi ? Non quod nuptias condemnemus ; hoc enim non dicimus , sed quod eo tempore , quo carnes agni manducaturi sumus , vacare operibus carnis non debeamus. *Can. sciatis. 1. caus. 33. q. 4.*

Quæres septimò. Quæ animæ puritas ad communionem necessaria ?

R. Communicans debet esse immunis imò à peccato mortali , ita , ut nullus sibi conscius peccati mortalis , quan-

tumvis sibi contritus videatur , absque præmissâ Sacramentali confessione ad Sacram Eucharistiam accedere debeat : quod si necessitate urgente Sacerdos peccati mortalis conscius , absque præviâ confessione , eò quod desit copia confessoris , celebraverit , quam primùm confiteatur. *Trident. Sess. 13. cap. 7. 2dò.* Sit mens sinè affectu peccandi venialiter : nam habentem adhuc voluntatem peccandi gravari magis dico Eucharistiæ perceptione quam purificari. Et ideo quamvis quis peccato mordeatur , peccandi non habeat de cæterò voluntatem , & communicaturus satisfaciatur lacrymis & orationibus , & confidens de Domini miseratione , qui peccata piæ confessioni donare consuevit , accedat ad Eucharistiam intrepidus & securus : sed hoc de illo dico , quem Capitalia & mortalia peccata non gravant. *Can. quotidie. 13. de Consecr. dist. 2.*

Quæres octavò. Qualis ad communionem requiritur devotio ?

R. Hæc tria habere debet , qui vult accipere corpus Christi : timorem filialem , fidem & dilectionem : timorem docet Apostolus : *Qui manducat , & bibit indignè , judicium sibi manducat , & bibit :* Fidem edocet nos sermo Domini dicens : *Hoc est Corpus meum.* Et cum anima fidem habet his dictis , & considerat magnificentiam gloriæ ipsius , & admiratur nimietatem humilitatis , quomodo talis ac tantus obediens fuit Patri usque ad mortem pro nostra vita , provocatur ad affectum & dilectionem ipsius & DEI Patris , qui unico Filio non pepercit , sed pro nobis omnibus

tradidit illum, Talem affectum & fidem præparare debet in animo suo is, qui Panem & Calicem Domini percipit. *Can. timorem. 25. de Consecr. dist. 2.*

Quæres nono. Quinam à S. Communionem arcendi?

R. 1mo. Parvuli usu rationis carentes nulla obligantur necessitate ad Sacramentalem Eucharistiæ communionem. Neque tamen ideo damnanda est antiquitas, si cum morem in quibusdam locis aliquando servavit. *Trident. Sess. 21. cap. 4.*

2do. Amentibus à nativitate non est dandum hoc Sacramentum: bene tamen in articulo mortis iis, in quibus, cum erant rationis compotes, apparuit devotio hujus Sacramenti.

3to. Nulli existenti in mortali crimine notorio & manifesto impertienda est Eucharistia. *Can. pro dilectione tua. 95. de Consecr. dist. 2.*

4to. Non prohibeat dispensator manducare pingues terræ, hoc est, divites in peccatis, sive peccatores, & hoc si occulti sunt, sed exactorem moneat timere, id est, DEUM, qui reverà exactor est, inquirendo merita singulorum. *Can. non prohibeat. 67. de Consecr. dist. 2.*

Quæres decimo. An Communio sub utraque specie danda?

R. Licet in primitiva Ecclesia hujusmodi Sacramentum reciperetur à fidelibus sub utraque specie: tamen hæc consuetudo ad evitandum aliqua pericula & scandala est rationabiliter introducta, quod à confitentibus sub utraque specie, & à Laicis tantum sub specie Pa-

nis accipiatur. Cum firmissimè credendum sit, & nullatenus dubitandum integrum Christi corpus & Sanguinem tam sub specie Panis, quam sub specie Vini contineri. *Concilium Constantiense. Sess. 13.* Ubi sub pœna excommunicationis prohibetur, ne ullus Presbyter populum sub utraque specie communitet. Hoc præceptum Ecclesiasticum non repugnare præcepto divino: *Nisi manducaveritis carnem filii hominis, & biberitis ejus Sanguinem non habebitis vitam in vobis,* probat *Trident. Sess. 21. cap. 1.*

Quæres undecimo. Cujus est Eucharistiæ dispensare?

R. 1mo. In Sacramentali sumptione semper in Ecclesia DEI mos fuit, ut Laici à Sacerdotibus communionem acciperent, Sacerdotes autem celebrantes se ipsos communicarent. *Trident. Sess. 13. cap. 8.* *2do.* Ordinarius Minister Eucharistiæ dispensans est Presbyter Parochialis, Religiosi, qui Clericis aut Laicis Sacramentum Eucharistiæ non habità Parochialis Presbyteri licentiâ speciali, præterquam in casibus à jure expressis, vel Privilegiis à Sed. Apostolic. concessis eisdem, ministrare præsumserint, ipso facto excommunicationis Sententiam incurrunt, per Sedem Apostolicam duntaxat absolvendi. *Clement. 1. de Privileg.*

Quæres duodecimo. Quis Sacræ Communionis effectus?

R. Illos expressit *Trident. Sess. 13. cap. 2.* Sumi autem voluit hoc Sacramentum tanquam Spiritualem animarum cibum, quo alantur & confortentur viventes vitâ illius, qui dicit: *Qui manducat me,*

& ipse vivet propter me, & tanquam antidotum, quo liberemur à culpis quotidianis, & à peccatis mortalibus præfervemur. Pignus præterea id esse vo-

luit futuræ nostræ gloriæ & perpetuæ felicitatis, adeoque symbolum unius illius corporis, cujus ipse caput existit.

§. Sextus.

Sacrificio Missæ.

Quæres primò. An detur in Ecclesia Sacrificium?

R. Una est fidelium universalis Ecclesia, extra quam nullus omninò salvatur, in qua idem ipse Sacerdos est Sacrificium JESUS Christus, cujus corpus & Sanguis in Sacramento Altaris sub speciebus Panis & Vini veraciter continentur. Cap. firmiter. 1. de Summ. Trinit.

Quæres secundò. Qualiter in Missa vel consecratione est Sacrificium?

R. Sicut cœlestis Panis, qui verè Christi caro est, suo modo vocatur corpus Christi, cum reverà sit Sacramentum corporis Christi, illius videlicet, quod visibile, palpabile, mortale in cruce est suspensum, vocaturque ipsa immolatio carnis, quæ Sacerdotis manibus fit, Christi passio, mors, crucifixio, non rei veritate, sed significante mysterio. Can. hoc est. 48. de Consecr. dist. 2.

Quæres tertio. An idem sit Sacrificium cruentum in cruce, quod incruentum in Missa?

R. Una est Hostia, & non multæ. Quomodo una, & non multæ? quia

semel oblatus est Christus. Hoc autem sacrificium exemplum est illius, idipsum & semper idipsum. Can. in Christo. 53. de Consecr. dist. 2. Hæc salutaris victima illam nobis mortem unigeniti per mysterium reparat, qui licet resurgens à mortuis jam non moritur, & mors ei ultra non dominabitur; tamen in semetipso immortaliter & incorruptibiliter vivens pro nobis in hoc mysterio moritur. Can. quid sit Panis. 73. de Consecr. dist. 2.

Quæres quarto. Cur iteratur roties idem Sacrificium?

R. Iteratur quotidie hæc oblatio, licet Christus semel passus in carne per unam eandemque mortis passionem semel salvaverit mundum: quia profectò Sapientia DEI Patris pro multis causis necessarium hoc providit. Primò quidem, quia quotidie peccamus: ideo quotidie Christus pro nobis mysticè immolatur, & passio Christi in ministerio traditur, ut qui semel moriendo mortem vicerat, quotidie recidiva delictorum per hæc Sacramenta corporis & Sanguinis peccata relaxet. 2dò iteratur hoc mysterium ob commemorationem

N n 3 passio-